

لحظة آها

مهران امیری

مشغله‌های پساتحریم

بالاخره برجام به سرانجام رسید، تحریم‌های ظالمانه علیه کشور برداشته شدو محدودیت‌های بین‌المللی در مسیر برپیده شدن قرار گرفت. حالا چند روزی پس از این اتفاق خوش، چه انتظاری می‌توان داشت، چه چیزی تغییر کرده و در مقابل این تغییرات ما باید چه کاری انجام دهیم؟

قابل تصور نیست که کسی خود را متعلق به این آب و خاک بداند و از اجرایی شدن برجام خرسند نباشد. اما همه خرسندی‌ها پس از فروکش کردن هیجانات با این پرسش روبه‌رو می‌شود که حالا چه باید کرد؟ تکلیف سیاستمداران که روشن است، مدیران اجرایی و برنامه‌ریزی حوزه‌های اقتصادی کشور نیز از ماه‌ها قبل خود را برای چنین روزی آماده کرده‌اند، بسیاری از شرکت‌ها از همان زمان اجرای نخستین گام‌های توافق هسته‌ای برنامه‌ریزی و ایجاد ارتباطات را با طرف‌های بین‌المللی آغاز کرده‌اند، اما برخی از فعالان حوزه کسب‌وکار همچنان با این پرسش مواجه هستند که ما باید چه کاری انجام دهیم؟

پاسخ به این پرسش را در دو حوزه می‌توان مشخص کرد، نخست آنکه هر کدام از ما به‌عنوان یک ایرانی در این مرحله چه وظیفه‌ای داریم، و دوم اینکه در حوزه فعالیت ویژه خود باید چه شیوه و ملاحظاتی را دنبال کنیم؟ به نظر می‌رسد سمت‌دهی انتظارات در جهت حفظ مصالح عمومی کشور و پرهیز از مطالبه تغییرات سریع از نکاتی است که باید موردتوجه همه آحاد مردم باشد. اما هر کدام از ما با توجه به نوع فعالیت خود می‌توانیم مسیر عمومی سیاست‌های کشور در برهه جدید را هموار یا مشقت‌بار کنیم. در سال‌های گذشته تحریم‌های اقتصادی و سیاسی، با وجود همه ناملایمات، موجب ایجاد فرصت‌های بی‌نظیری برای نگاه به درون و شروع فعالیت‌های متکی به نیرو و توان داخلی شده‌است. این امر به‌ویژه در پیگیری پروژه‌های علمی و اجرایی طرح‌های اقتصادی با حداکثر تکیه به توان تخصصی داخلی نمود یافته است. دستیابی به چنین موقعیتی تنها با تلاش و پشتکار امیدوارانه در روزهای سخت مقدور شده که لازم است مراقب حفظ آن باشیم.

برداشته شدن سایه تحریم‌ها و محدودیت‌های متنوع از مسیرهای ارتباط با سایر کشورها فرصت مناسبی برای جبران برخی کاستی‌هاست، اما این راه هموار شده را باید به‌گونه‌ای طی کرد که داشته‌ها و باقیته‌های سال‌های اخیر را تقویت کند. فراموش کردن قدرت و استعدادهای داخلی نخستین اسبیبی است که در دوران پساتحریم در کمین حوزه‌های کسب‌وکار کشور است. حیف است که اجازه دهیم عرصه‌های کسب‌وکار که در سال‌های اخیر با تلاش کارآفرینان و فعالان اقتصادی همچنان زنده و روبه‌رشد مانده‌است در روزهای آتی به عرصه مصرف‌گرایی و وابستگی به تولیدات دیگران تبدیل شود. برداشته شدن تحریم‌ها در صورتی می‌تواند به رشد کسب‌وکارهای خرد و کلان کشور کمک کند که منجر به ورود سرمایه، فن‌آوری، مشتریان جدید، و رقابت‌پذیری بیشتر شود. درافتادن در مسیر واردات و یا مرعوب شدن در مقابل نام‌های پراوازه خارجی بلایی است که همه تلاش و پشتکار سال‌های اخیر را بر باد خواهد داد.

کشور بزرگ ما بازار جذابی است که هر عرصه‌کننده خارجی را به سمت خود جلب می‌کند، اما فعالان اقتصادی کشور در دوران جدید باید خود را برای حضور رقابتی در آن آماده سازند. آنچه ضامن بقا در این بازار است نه تبدیل شدن به عامل ارتقای تولیدکنندگان خارجی، بلکه تلاش برای عرضه خدمات و تولیدات قابل‌رقابت است. روشن است که بومی بودن برای فعالان اقتصادی کشور مزیتی نسبی است و چنانچه این مزیت همراه با ارتقای فن‌آوری، بهبود روش‌ها، و سازماندهی مناسب باشد موجب رشد مستمر و ضامن بقا در عرصه کسب‌وکار خواهد بود.

فعالان حوزه‌های مختلف اقتصاد کشور باید با نگاه به آینده و براساس رفع نیازمندی‌های کشور در دوره‌های ۵ یا ۱۰ ساله، خود را برای حضور مقتدر و مبتکرانه در این عرصه آماده سازند. اما توجه به این نکته ضروری است که دیگر بهانه‌هایی چون محدودیت، تحریم، دسترسی نداشتن به فن‌آوری‌های روز ... نمی‌تواند کم‌کاری‌ها و کاستی‌های تولیدات و خدمات را جبران کند. اتکا به توان داخلی و بهره‌گیری هوشمندانه از تجارب و فن‌آوری‌های نوین به ما کمک می‌کند دشواری‌های تحمیل‌شده در سال‌های اخیر را معنادار و مفید سازیم. آنچه حوزه کسب‌وکار کشور در دوران پساتحریم نیاز دارد حفظ جوهره خوداتکایی، برنامه‌ریزی‌های درون‌زا و بهره‌برداری حداکثری از دانش و فن‌آوری روز است.

با ابتکار مخترع ایرانی، تلفن همراه را با لیوان چای شارژ کنید!

امیر فرجی، محقق ایرانی دانشگاه RMIT استرالیا و همکارانش موفق به ابداع لیوان هوشمندی شده‌اند که نوشیدنی‌هایی مثل چای و قهوه را گرم و نوشیدنی‌های خنک را سرد نگه می‌دارد و در عین حال به‌عنوان شارژر تلفن همراه هم قابل استفاده است. وی لیوان (ماگ) ابداعی‌اش را «ماگینو» (Muggino) نامیده. ماگینو می‌تواند به وسیله یک اپلیکیشن مخصوص تلفن همراه، دمای مورد علاقه صاحبش برای نوشیدنی را دریافت کند و نوشیدنی داخل لیوان را تا ساعت‌ها در همان دمای مشخص نگه دارد. ماگینو با استفاده از تکنولوژی پیشرفته، این انرژی را به برق تبدیل و در باتری داخلی‌اش ذخیره می‌کند.

آفرینش

می‌توانیم از صفر شروع کنیم

۱۲ | کتینو

فاطمه علی اصغر

faliasghar9@gmail.com

او ابتدا تنها بود، بدون هیچ حمایت مالی، همچون هزاران دانشجوی فارغ‌التحصیل نرم‌افزار کامپیوتر. تفاوتش اما این بود که دست روی دست گذاشت و منتظر کمک کسی یا ازگانی نشد. آستین‌ها را بالا زد و از صفر شروع کرد. از یک دفتر کوچک در یک پاساژ بزرگ در تبریز. هفت هشت ماه نگذشته بود که ایده‌اش در حوزه سلامت را پرورش داد و توانست از طریق همین ایده، دفترش را به پارک فن‌آوری و اطلاعات در آذربایجان شرقی منتقل کند. دوستان و همکاران زیادی بعد از این به او پیوستند. حالا او توانسته دستاوردهای مهمی در حوزه کارآفرینی دانش‌بنیان و کسب‌وکار به دست بیاورد، ازجمله کسب تندیس زرین پنجمین جشنواره بین‌المللی رسانه‌های دیجیتال در مهرماه سال ۹۰، کسب عنوان نرم‌افزار برتر و دریافت لوح تقدیر در بخش نرم‌افزارهای رسانه‌ای، کسب مقام کارآفرین برتر ششمین جشنواره امتنان از کارآفرینان برتر، برگزیده جشنواره ملی نوآوری و شکوفایی معاونت فناوری ریاست جمهوری و تایید محصول او به‌عنوان محصول نوآورانه از سوی کمیته نوآوری جشنواره رسانه‌های دیجیتال وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی. رسول خالقی این روزها در حال رایزنی برای گسترش دستگاه آنالیز جسمانی در قالب یک طرح ملی است. این دستگاه در زمینه پیشگیری و شناسایی بیماری‌های اسکلتی می‌تواند نقش مهمی در حوزه سلامت ایفا کند. او معتقد است که ملی شدن این طرح، زحمات او و همکارانش را طی سال‌های گذشته به ثمر می‌رساند.

■ چگونه می‌توان در حوزه علم قدم‌هایی بزرگ برداشت؟

خالقی ۳۴ساله است. در رشته نرم‌افزار کامپیوتر تحصیل کرده و از ۲۴سالگی کارش را بدون هیچ حمایت مالی شروع کرده‌است. خودش روزهای نخست کارش را این‌گونه توصیف می‌کند: «روزهای سختی بود، سال‌های اول به‌تهایی کار می‌کردم و شرکت درآمذایی نداشت. تولید محصول نداشتیم، با فراز و نشیب‌های زیادی روبه‌رو بودیم اما کم‌کم دوستان به ما پیوستند و حالا خوشبختانه به نتایج خوبی رسیدهایم و تلاش‌هایمان به ثمر نشسته است.»

شاید برای بسیاری از فارغ‌التحصیلان کامپیوتر این سوال پیش بیاید که وارد شدن به این عرصه با چه دشواری‌هایی روبه‌روست: «وارد حوزه دانش شدن سخت است.

در ابتدا بازدهی مالی ندارد. کوچک‌ترین اشتباهی تاوان‌های بزرگ دارد. بحران‌های اقتصادی در جامعه وجود دارد. هیچ‌کس از کار حمایت نمی‌کند. وقتی با مانعی روبه‌رو شوید همه می‌گویند که می‌خواستی وارد این کار نشوی! اما من منتقدم اگر برنامه‌ریزی دقیق و هدفی مشخص وجود داشته باشد، افراد می‌توانند وارد کارهای تولیدی و کارآفرینی شوند.»

خالقی بر این باور است که «کسانی که وارد کارهای تولیدی و دانش‌بنیان می‌شوند نباید این مسئله را فراموش کنند که باید آگاهی‌های خود را در زمینه اقتصادی نیز باید بالا ببرند، چون تنها با داشتن اطلاعات اقتصادی در حوزه علم می‌توان قدم‌های بزرگ برداشت.»

■ حوزه پرچالشی به نام سلامت

«مهم‌ترین هدف ما در روزهای اول این بود که از نرم‌افزارها

رسول خالقی از کارآفرینان برتر ایرانی است که با ایده‌های بکرش در حوزه سلامت توانسته کارهای بزرگی انجام دهد و دستاوردهای مهمی در حوزه کارآفرینی دانش‌بنیان و کسب‌وکار به دست بیاورد

ورزش همگانی و ویژه ورزش حرفه‌ای و قهرمانی. همه این پروژه‌ها طی سال‌های مختلف نیروهای زیادی را برای اجرا به کار واداشته و او توانسته کارآفرین موفق‌ی باشد.

■ چگونه محصول ۳۰۰ میلیون تومانی ۲۰۰ میلیاردی می‌شود؟

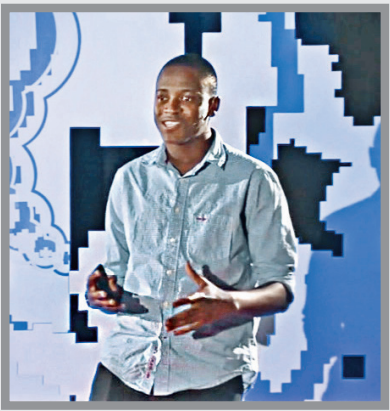
«به نظر من یکی از دغدغه‌های اساسی در این روزها فقدان دانشی است که برای تولید یک محصول استفاده می‌شود. اگر حمایت مسئولان از موسسه‌های دانش‌بنیان صورت بگیرد و ما بتوانیم دانش تولید این محصول را در داخل پیدا کنیم، می‌توانیم این فاصله را پر کنیم و حتی وارد رقابت جهانی شویم.» خالقی بعد از به نتیجه رسیدن برجام این امیدواری را نزدیک می‌بیند: «از این به بعد جوانان ما با امید بیشتری می‌توانند به سمت تولید روی بیاورند. همین که بدانند می‌توان محصولی تولید کرد که مخاطب جهانی دارد، اعتمادبه‌نفس و انگیزه فرد برای تولید محصول بالا می‌رود.»

او اعتقاد راسخ دارد که اگر کسی تصمیم بگیرد وارد کاری شود و موفق باشد می‌تواند با یک برنامه‌ریزی دقیق به خواسته‌اش برسد، اما اگر تصمیم او در راه زندگی‌اش همان ابتدا اشتباه باشد، یک روز چشم باز می‌کند و می‌بیند که همه فرصت‌های خود را از دست داده است.»

یکی دیگر از طرح‌های شرکت اوست که به نتیجه رسید. او طی این سال‌ها گام‌های دیگری هم در این حوزه برداشته، همچون طراحی نرم‌افزار گزارش عملکرد و آماریگری توسعه سلامت و ورزش، سیستم بیومکانیک ورزشی و حرکات اصلاحی تحت نظارت پارک علم و فناوری استان آذربایجان شرقی و طراحی نرم‌افزارهایی در حوزه سلامت روح و جسم، به سفارش وزارت بهداشت و مرکز بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تبریز. می‌گوید در حوزه سلامت طرح‌های متعددی در دست اجرا دارد که می‌تواند در زمینه گسترش سلامت موثر واقع شود: ازجمله سیستم توسعه سلامت و ارتقای شاخص سلامت، دستگاه تمام اتوماتیک فعالیت‌های هوازی و انعطاف‌پذیری، نرم‌افزار آموزش حرکات اصلاحی، نرم‌افزارهای آموزش آمادگی جسمانی –

رسول خالقی در حوزه سلامت طرح‌های متعددی در دست اجرا دارد که مدعی است می‌تواند در زمینه گسترش سلامت موثر واقع شود: ازجمله سیستم توسعه سلامت و ارتقای شاخص سلامت، دستگاه تمام اتوماتیک فعالیت‌های هوازی و انعطاف‌پذیری، نرم‌افزار آموزش حرکات اصلاحی، نرم‌افزار آموزش آمادگی جسمانی – ورزش همگانی (پکیج سلامتی) و ویژه ورزش همگانی و سلامتی (آلماتا همگانی ۱)، نرم‌افزار آموزش آمادگی جسمانی – ورزش همگانی (پکیج سلامتی) و ...

حمام بدون آب!

درح‌حق انحصاری کارش، او در کل کشورش جوان‌ترین فردی است که حق انحصاری دارد. به این ترتیب او Dry-Bath (حمام خشک) اولین لوسیون جایگزین حمام در دنیا را اختراع می‌کند. لوسیونی که روی پوستان می‌مالد و واقعا نیازی به حمام ندارد. لودوئیک پس از تلاش برای امتحان آن در یک دبیرستان با وجود امکانات محدود، به دانشگاه می‌رود و افرادی را ملاقات می‌کند تا این طرح را اجرا کند. آن‌ها یک محصول کاملاً عملی در دست دارند که آماده روانه شدن به بازار موجود است. بدین ترتیب آن‌ها درباره تبلیغات و بازاریابی نکاتی را فرامی‌گیرند، از جمله اینکه در جوامع کم‌درآمد خرید به صورت عمده انجام نمی‌شود. آن‌ها اجناس مورد نیاز را خریداری می‌کنند. در «الکس» یک نفر یک باکس سیگار نمی‌خرد بلکه او هر روز یک سیگار می‌خرد، هر چند گران‌تر است. بنابراین آن‌ها DryBath را

برای جلوگیری از عفونت تراخم، نه دارو، نه قرص، نه تزریق، بلکه شستشوی صورت است. پس از مشاهده این آمارهای تکان‌دهنده، با خودش فکر می‌کند: «با اینکه من خودم این کار را نمی‌کنم و این حقیقت است که حمام کردن را دوست ندارم، حداقل می‌بایست آن را برای نجات دنیا اختراع کنم.» پس چون کامپیوتر ندارد با گوشی موبایل کوچکش که آن را سبب کوچلولی و فادار

می‌نامد به جستجو در اینترنت می‌پردازد. جستجو درباره لوسیون‌ها، کرم‌ها، ترکیبات و نقاط ذوب، و میزان سمی بودن آن‌ها. البته در علوم دبیرستان هم به کمکش می‌آید و نهایتاً یک فرمول کوچک را روی یک تکه کاغذ می‌نویسد. با آماده شدن فرمول، نوبت به اجرا می‌رسد. به این ترتیب او چهار سال را به سرعت پشت سر می‌گذارد، پس از نوشتن ۴۰ صفحه طرح کاری در گوشی موبایلش، و با